

Un exemplar

Acăstă foaie ese odată pe septembără

D U M I N E C A

Abonamentele se facă în passagiul român No. 9-11 și la Administrația ștei Români, iar prin districte pe la corespondenții săi sau prin postă, trămitând și prețul.

PENTRU ABONAMENTE SI RECLAME SE VOR ADRESA LA ADMINISTRAȚIUNE. GIRANTE D. MANOLESCU.

CATRE DD. ABONATI

Abonamentele începute cu No. 13 al foii pe 6 luni, espiră cu acest No. cu No. 40 se suspendă expedierea foii la toți D-nii abonați, care încă pînă acum nu s'a reînnoit abonamentul.

Cu acăstă ocazie facem apel la toți amicii noștri, care au avut extrema bună voire a se însarcina cu facere de abonați, să ne trimite liste din preună cu sumele ce vor fi încasat, ca să putem și noi regula expedierea foii la toți cei îndreptă.

Mați rugăm pentru cea din urmă dată pe toți D-nii ce mai datorădă ca pînă la 5 August viitor să ne trimitem miciile sume căci după multe scrisori trimise și la care n'am priimit nicăi un respuns, îi v'om publica neconitenit cât-va trăi acăstă foae.

Administrația.

REVISTA POLITICĂ

Era unu frumosu tablou de admirat, în dilele astea pe uile, prin grădinele, și prin cafenelele Bucureștilor. — Să disu că «Consoliș sa supărată pe Minister; și i-a spusă să-și ia catrafusele. »

A fostu o iscădă, unu oftată alu parapontisitilor cum înțelegeti, pentru că astăzi nici Tara nu este acea de la 1830; nici la ministeru nu sunt Ciorbagii; sunt Zavragii din păcate, care nu înghită astfel de chiuluri; nici pe tronul României nu este unul din princeputii aceia, care avea de lege; «capul plăcatu, sabia m'lă tăe; ci este unu Tânăr, cu inima jună, cu aspirările demne și frumose, care are dreptă lege: «țara și drepturile ei;» și prin urmare nici Consoliș nu suntu de aceia care să bată din picioru, într'o Tară, unde nu domnesce altă voință, de căt «leage și dreptul naționale. » — Cum vedeți dar, a fostu o simplă iscădă, născocită de flămîndi, de aceia, care nu le pasă ce se întemplă; fie țara căduță, vîndută, umilită, robită, ei se fie bine, ei să-și îndope stomacul; ei să-și sature viciile loru.

În spaimea asta pentru unu; în speranțele născânde pentru alii, se petreceea unu tablou, tristu, și ridicol tot d'o dată.

Patriotii aceia esaltați, cu legăturele acele albe și filiste, pălăriile acele late și deschiate, tămăetori aceia, lingăi aceia, care cântă, tămăea, urlă pe ulițe, găsea admiralibele tōte faptele guvernului, de la strănutatul ministrului, până la cățelul șefului de partită, tōte sublimi; acei amici, acei partidani, acei liberali de comandă, la bine și la ciolanu, care nu spună, care nu arată nici o dată

greșelile, ci moțăe mereu din capu, și facă haz de tōte slăbi-ciunile puternicilor dilei;... să fi văduțu pe acești cameleoni, cumu începuseră să se răzuiescă, să-și schimbe cojocul, să-și scotă legăturele albe, și să-și pue islicele în capu!... să-i fi audiuțu cum bombăne, fiind că nu erau încă siguri de cădere ministeriulu: «Nu le spuneam eu?.. nu voru să asculte. — «Omeniș astă — sunt escludiviști. — Incapabil, iniorenți — se încunjură de nulitate, — Căță omeni bună nu le-am recomandat eū, și nu m'a ascultatul... pe mine m'a făcutu numai președintă și nu ministru; cându sci că măria să ţine la mine, și-i așă fi pututu conduce mai cu tact; nu voru!.. ei și iar eil... și nu m'ascultă!.. prefectu, președintu, directoru... fămă ministru, ambasadoru, și atunci să veđi!.. sunt escludiviști și pace!.. asta o să piarză partitul liberal. » — Si apoi, luanu Trompetă cu respectu; citeau cu admirare Independența D-lui Vecsler sin Rihter Islie; și faceau o vizită furioză la cocheta Reformă, care se reformă necontentu!...

De ceea laltă parte, cătei curțiloru mari și mici, lingăi tutulor partitelor, parapontisitii, flămîndii, vechiturele, ciraclii curile... slugoi, gulerati... dulăi, alergându cu limba scosă, turbăi, fericiți... curgândule balele, că le-a venit iar vremea, să pue mâna pe ciolanu, scoțindu la maidanu islicele, ceacsirii, gărbaciul, corciocul, punguala, sfântuiala, arătându cu pumnul la țara tăta, care i-a pusă la uitare și carele cântă veenica pomemire. » Tōte mardalele, tōte edecurile, toți înfierătu treculul răsărită de o dată ca printru unu farmecu; cu decorațiile loru pe peptu cu ciomagul loru în mână. ... cu ghiarele întinse; și lingea buzele, și își ascuțeați dintii. ...

« Pilu pe biată Téră » « Ministerul a căduță... Consuli streină... la datu afară. » — Respectul, demnitatea, autonomia naționale?... ce le pasă loru!... să-și sature pânteceul, să-și umple pungile, iată autonomia, iată demnitatea loru naționale! Nemți, Turci, Unguri, Tatarî le calcă drepturile tării?... ce le pasă?... El a banchetuitu mai de multe ori cu invadile streine pe pămîntul Românescu. — Hoită le trebue! fie mama loru, fie fratele loru, fie copilul loru, înjunghiată de streină, nu le pasă!.. să se îndope cu or ce carne... acesta este creșul alu cățeloră astora!

Căte prefaceri!... căte nasuri lungi și căte nasuri ridicate nu se vădără în dilele astea!.. Din fericire a fostu numai o Iscoadă — Consoliș a statu în cabinetul lor, și ministri pe fotoliile loru. — Ce s'a întemplată cându s'a aflată că a fostu numai o spaimă? Nasurile lungi iaru s'a ridicat; și nasurile ridicate iaru s'a lungită!.... omul este omu! Uită și bunul și răul.

TÂFNA LUİ NICHIPERCEA

Nichiperece s'a întepată într'unu Ghimpel și a datu o escură, său mai bine disu, unu chiotu și a începută se sgăriă cu ghiarele. — Nu a esită nici odată astă figură, mai mohorită și mai întunecată... pentru numerul acela, nu a cru-

55 parale.

PREȚUL ABONAMENTULUI.

Pe an pentru capitală.	28 sfanți.
pe jumătate an.	14 »
pentru districte pe an.	32 »
pe 6 lune.	16 »
pentru străinătate.	44 »

Fondator: C. T. Stoenescu.

țătău nici decum cerneala. — Cum s'a înghețat?.. scormindu singură cu ghiarele. — Iată cumu:

« A făcută unu anunciu prin care dice că Nichiperece este foaea serisă de cei mai prosti scriitori, nesărați, intunecați, și redactată de unu Csanamorasită, adică pe rumănește de o cădătură. »

Ghimpel, reproduce anunciu lui Nichiperece precum Români, a reprosus pe altu Ghimpelu; dar versurile satiricul Bălcescu, cându văduără modestă dievolie alui Nichiperece, veniră de se înscriseră sub anunciu, ca să fie dievolia și mai complecta. — De aci Nichiperece se bosumă, și declară resboiu dicându, că este celu provocat! a făcută ca Tiganiul să și tipă; ridică mânusa, ne spune numai ca lupta se fie leală spirituală, umoristă, fără patimă, fără personalitate, fără... ghimp; și se nu luamă la soriosu glume, cum am luat la soriosu gluma ștei Români. — Si așa D-sa poftesc la bătăe, fiind că nă se sperie; este voinică!

Spirituale și humorist. Nichiperece, nu suntem destul de voinică, ca să pruumim o luptă cu genile infernului; mai puțină încă o luptă ne-leală, pasionată, și personale; ea o scăbine că nu este domenul nostru; altii au avut și așă, acestu privilegiu; nu putem să intrăm în luptă cu tine Nichiperece, geniu spirituale și umoristă, fiind că D-ta te luptă numai cu spiritul și cu umorul cum dici, și noi mărturisim cu totă umilitate că nu posedăm nici decum acel spirit și umor, care flă a D-ta, și care pretindă negreșită să îl aibă și acei care sunt luat la bătăe de spirituale și umoristele D-tale scarmușe. Vom căuta numai să ne scădăm ca să nu merităm pe deplină urgia D-tale.

Te aî necăjiu că am luat la soriosu anunciu Români și alu lui Nichiperece; îți cerem ertare, am avută acescă păcată de a lua totu d'anna în soriosu ce se scrie în dialele respectabile și spirituale; pentru că amu creșută că spiritul și umorul, nu va să dică Trancaneală; și elu este compatibile pentru ori ce ștei, ori și care aru fi forma cu care își exprimă cugeturile, ideile, adevărul. Nu vomă mai luanu în soriosu, disele din Nichiperece, iartăne și fără mulțumit.

Dică că noi am anunțat că foaea năstră nu este umoristă și că noi oprim pe omeni se rădă de noi; cându Români ecită risul contra năstră. — Daca dumneata iubite Nichiperece, cred că umorismă, va să dică a fi risul omenilor, apoi de sigură noi ne ferim și ne vomă feri de a fi astfel de umoriscă, în câtă se rădă omeni de noi.

Nu scimă daca Români ecită risul în contra năstră cum dici; daru scimă că nimini « nu pote ecita risul lumii » de cătă aceia care cred că spiritul și Umorul consistă în a face se rădă de d'enș, cătă oameni cătă ei citesc;

Dică că nu avem Caricature citablouri; și că acesta este dreptul numai alu D-lui Papazoglu. — O! iubite Nichiperece! am văduțu multe Tablouri caricaturate; și multe mai multă cu pretanjinea de Caricature; noi ne vomă sili să ne ferim și de unele și de altele.

Dică că ne lăudăm marfa ca adevăratale cașcarale ale lui Persescu. Unde este adevărul, nu este laudă. Băcani care

afişează cumă dici « Adeveratele Cascavale ale lui Persescu nu laudă; anunță, daca sunt Cascavalele lui Persescu. Dică că marfa, fiind față esei sigur că muscerii nu vor lucea Bazaconile dreptă spiritu, și se punulă dreptă cașcavalu.

Aci aî totă dreptatea. — Să dusă timpă aceia de amelă, de speranță, de încurajare.... de... de nu sciu ce în sfîrșit : când bazaconile trecă de Spiritu, lingă de patriot; latrator de Profet.... și se punulă dreptă cașcavalu.

Nichipercea termină că pe viitoru ori ce vomu produce ca spiritu alu nostru să l'u notăm cu astericu(*). Vomu urma eu sfîrșenie spirituata D-sale rugăciune. — Ori unde vomu găsi puțină spiritu ilu vomu reproduce lectorilor nostrii ca o datorie, ca unu serviciu și atunci vomu pune trei stele(**); spiritul și adevărul nu ne vomu sfii de alu împrumuta de la ori și cine, și alu reproduce. — Si când ilu vomu găsi, și ilu vomu împrumuta de la tine, Geniu spiritual și umorist ilu vomu nota, nu cu o stea, nu cu trei stele mici; ci cu trei Nule mari, ca să scie toți ce amă împrumutat de la tine.

I

OSPITALITATEA UNGURĂSCĂ

Se dice că la primirea ce s'a făcută D-nu Candiano în România de peste Carpați, luată în Verbungă, de către drăguțul de Împărat și datu ploconă generosității Ungurescă, Escorta de jandarmi pintenogă, care l-a condusă până la frontieră și a strigăt într-unu glasul unanim « Si la mulți ani » apoi șeful acestor Cavaleri, șa adresațu următorul spicu :

« Nobilu june, Română rătăcită deslipită și priveagă de la corona Ungurăscă, tu care privesci cu ochelarii verdi pintenii, to porul și căciula lui Humades Laslos Ioge Nemesu Emberu « alu Terilor Dunărene, mergi de spune fraților tei binele, « libertatea, și respectul de care se bucură cei d'aci. — Mergi « de le spune cătu de înaintați suntem noii în Cultură și în civilisare ! Cumu serim se priimim ōștei Români; cumu « scim să respectăm dreptul gintelor, cându avem penile « la pălărie; și cu ce escortă voinică reconduceam peste graniță pe ōștei nostri, când voru se plece de voe de nevoie. « Spune fraților tei d'acolo că Barbarismul loru, ia oprită « până adă de a face astu-fel de priimire fraților loru Un « guri, stăpânitoru loru, Ungură, care se plimbă, să hrănescu « beau și mănâncă Sirmanii, în Tera Românescă, fără nică o « escortă !... fără nică unu geandarmă după denșii!... »

D. Candiano mulțumi, și băgă mâna în bușunar se și exprime mulțumirea; dar... nu găsi nică o expresiune... Plătise cu căță-va fiorină Trăsura de escortă !!.

II

TESTAMENTULU TROMPETEI

Celă din urmă of!....

« Trompetă își dă susfletul. — Numerile sale din urmă suntu ultimele bale ce varsă, dar care cadu totu în locul de unde a plecată — plămăni nu mai a putere să mai pótă așvărli fierea loru nică în drépta, nică în stînga..... aerul adeverului, lumina dilei care se face din ce în ce, și apasă peptul, și înecă urletul... și acumă abea se mai aude o miorlăire. — Flămândă și disperată, fără eco în afară, fără viață înăuntru, cere o Lumânare; și apo începe de se roagă la tôte Lumânările vechi și noi... până acumă a chemată în ajutoru' i toți vii, acum aleargă la sămbăta morților. — Iată cum se mișcesc... iată cum se vaetă :

« Lumânările, luminate și neluminate, feștile stinse și a-prinse, Beiloru și Beidadelelor; Isliselor și Islicularor; proptele ale Terii, Buđdugane ale Români, ce văți făcută?... de ce tăceți, de ce ati intrat în găuri de șarpe... ce ve plimbați la expoziție, și la băi... nu vedete că Roșii, ne a-pusă în bae? Ne vîndu pămînturile sfinte, moșile statului, crucile Bisericilor... averi dăruite de cilibii d-vostri « Gospodari... ne despoae de ceea ce am agonisit cu toții frătesc; și le vîndu tôte la golană; la o vreme óre care numă avem cu ce face Gheșeftu; vîndu tôte bucatele care erau păstrate pentru scutelnici ipochimenelor; și facu banii ca să plătescă... ce amă păpată noii căță-va anii... nu lăsați Lumânările... nu tăceți Lumânăților suntu ale vostre, de la moș de la strămoș... suntu ale nóstre, umbre ale Beidadelelor;... voi și noi suntem țara; de cându cu Me și din Fanaru, cu Nemții cu códă; și până adă... adică până eri, până la ciuma salvatorilor. — Ce o să mai dăm, Emisarilor, Patriotilor, Cucónelor și Cuconitolor, Împăraților, ca se le intrâmă la Nazară; ca să ne dică unu Aferim, sau să ne împodobescă cu o potcovă de gât; să ne mirue că cu o cruce de aramă; și să ne căftănească cu unu gărbaciu sfârcuit cu plumbă? — Tăceți?... nu vă dă mâna? daca vă mulțumiți numă cu seulă care lăță storsu în țară, și mergeți să faceți chef la băi; daca ati păstrat nu-mai numele, și nu vă pasă de Corónă; adică, Lumânările

și Luminăților, daca voiți să remâneți numă festile, atâtă mař reu; aflați însă că în România este cineva mai conservator de cătă d-vostri; elu va păstra Corónele; Nasturi, Pintenii; topudulu. suvențiile... pungele și pungulile; totu Cirvisulu care va putea să adune din totă țara, și dupe lîngă tôte stăpânirile afară din țară; elu va culege totu, va păstra totu, pentru că nu voiesc se remâne, din Lumânăție, numă Festilă; acestu aprigă conservator; este Trompetă Carpăților. — Ea va trîmbi la cele patru vînturi ale munțiilor și ale bălăilor, ca să se scie că ea conservă totu ce i cade în mână. — Si mâna o ține întinsă ca să pótă înhăta, totu ce este de conservat.»

Am dișu Luminăților. — Vaî de cei ce aș urechi și nu audu. — Si aveți urechi! păcatu că nu m'ascultați.

F A L I T I I

Intr'unu după prânză de o di frumósă, când sôrele aurea cu cele din urmă raje ale lui praful Bucurescilor, și semăna ca o aurelă scânteetore, care încingea acesta capitală prăfuită când nu este noroioasă; pe la 7 1/2 ședeam în dreptul pasagiului privindu cum sacalele municipale făcea noroiu din praf; cum alergă ca fulgerile lui Jupiter miș de trăsuri, aurite, fănuite, cu corone și fără corone care transportau eleganță, și avuți Bucurescilor pe sosoa lu Chisilof. Tôte modele, tôte fetele, tôte croiturele erau în acest vîrtej care trecea la sosea. — Lordi, duci, Baronii, marchișii, capitaliști ai Europei, erau nimic pe lîngă splendorea ce se resfătea în dia cea pe podul Mogoșoaiei. Răpit de acestu spectacol, mă tot gândeam: « Ce țerra prosperă, ce gusură rafinate, ce desvoltare literarie și artistică, trebue se posede o astfel de societate, tindechiată, poleită și spîlcuită!... » Unu noă sgomotu! Unu noă vîrtej!... Cabriolete, Lauda, jochei se întrecea în sbor, lachei stăpâni, visitii, galonați, încismati, împintenati alergă unul dupe altul, surisul pe buđe, biciul în mână, sticla în ochi. — Iată cavalerul! Spîrcene, murse, corsete, rochi lungi și scurte pene și penite, cordele dela unu cotu pînă la 8 coti. Iată silfidele... fericiti cei bogăti am dișu!... puternici șili, Domnia aurului!... fericiti cei ce a avut norocu se căstige multu, să păstreze multu, se moștenescă mult!... Ei a sciutu să și alăgă meseria care produce aurul... Indipendența și repaosul omului.

Amă datu unu suspinu, mi-amă pusă măinele la spate... și am plecatu prin noroiu... nu aveam parale nică de birjă, nică de tutun... de o dată mă vădu muiată de noroiu și de apă — unu bicu imă flueră la ureche — ridică capul... .

Era unu tînără de modă, favorite americane, ochianu parisiu, haïnă engleză, pălărie chineză, și tôte încinse cu o creare și aruncate într'unu faitonu aurii... cu nisice ca de mânău focu... mă uitai bine... era un cunoscută alu meu!... acum 8 ani era băiatu în prăvălie, și deschisese de curind unu colțisor de Bogaserie. — E! prietene îi dică... „pădesce, strigă englezul bogasieru; mă stropi de noroiu și plecă ca fulgerul: mă uitai multu, multu dupe dânsul... de unde atâta avere?... de unde atâta lucru?... faetonul sbură praful și noroiul ilu acoperise... nu l'am mai dăritu!

II

Englezul Bogasieru; faitonul și caii rotați mă turmentat tôtă năptea... am visată numă caii rotați, numă faiton, numă Lachei aurii... numă Bogasieri Englezii. — A două di de diminetă, treceam prin piață, cercetatai tôte prăvăliile. — Bogasierașul meu lipsea... lipsie de multu cu prăvălie cu totu... cercetez, și afu unde șade... în dilele de secetă monetară uă ast-fel de cunoșință pote să ne serve. — Găsesem casa... mă uită... nu cutesu să intru... Era unu palat cu perestilu, cu colone, cu statue, cu parcă Englezescu în fată... întrebă... nu mă înșelașă... aci locuia cunoscutul meu Bogasieru — își schimbase numă numele... din Ilie Petre. adi se numea Elias Petri mă sui pe scară — unu lacheu cu mănușă de bumbacu imă opresce calea.

— Domnul este în bae, nu pote priim.

— Spune-i numele meu, și rögălă să mă priimescă — pociu acceptă.

Sluga închise ochiul dreptă, ridică sprințeana, mă măsură cu unu qimbetă jalnic și imă dise, « cum te chiamă? iu dedui carta mea... se uită la dânsa... se uită la mine, apoi imă dise îndreptându-și cravata albă — asceptă aci — și se repedi sus ca Mercuru cu haina de lacheu — aci... era la scară. — Mă uitai în antre. Antreul era unu salonu, compus de o florărie — lustrurile reflete aurul loru cu razele soarelui, mobilele de repaosu erau de catifea albastră închisă, tapetul era de hârtie albastră cu stele de aur — draperiile înalte încadrau acest salon — florărie. muiată în aur, în floră și în catifea. » Căță coti de pânză trebue să măsore cine-va până să strîngă atâta avere pentru un ast-fel de lucru?... asta era reflectiunea ce'mi faceam, stându josă la scară cu capul în sora. — Poftim domnule, strigă vocea pitigăiată a lacheului, spinđurătă ca o silfidă pe rezemătorea scării de susu — Mă urcăi... unu momentu lacheul imă puse o mână în peptă... uită la cismele mele... și apoi imă dise... vin'o dupe mine — strebătuț trei, patru salone — aurul mătasea, catifeaoa cri-

stalele și bronzăriile, formaună siru de tablouri magice care îi lăua ochii, îi răpeau mintele... făcea inima seță bată. — Intră într'un Budoar... acolo era omul meu, era în haine de casă. Bogătia Stofei și eleganța loru, era în acord cu frumusețile casei. Englesul meu răsturnată pe o dormeoă cu o havană în gură — cu unu șală persoane peste picioare, cu ochii jumătate închiși și cu capul pe o pernă cusută cu firu și mătase... Bonjur 'mi dise... seădă amice... ! am stat un momentu uimitu neștiindu ce să fac; apoi cădu pe unu scaună... ia o țigără 'mă dise arătându-mă cu degetul o măsuță chinesă în crustă cu aur, unde se afla un port țigări sculptat din floră de abanos și din dantele de sidef; apoi închise ochii, asvirli o rótă de de fum aromată din țigara de havană, și eu o voce lenjeșe și alintată, Ce mai fac? imă repetă... de multu nu ne amă văduțu. — cumu sta? sta rěu... îi respusei. — nu îi disei nici amice, nici D-le... mă sfiamă de una?... 'mă era rușine de cea l-altă. Totul merge rěu în tără... Amicul meu nu sunt banii! nu suntu banii! și cu mâna drăptă bătea cu degetele pe unu cufretă de aură smâlăță de Geneva... dar omeni ca D-ta potu fără lesne să și facă uă pozițione frumosă — cu ce te ocupă? sunt scriitoru, scriu și respunsei. — O!... și nu aijuns Ministru? eslamă omul meu seculat pe jumătate! — Nu! mă ocupă cu literile, cu artele, cu sciința îngânaui A! cletenână din capu și, se lăsa pe pernă. — Nu e timp de sciințe de arte de litere amicul meu; timpul este positiv reașlistu... adică adevăratu... se facă cea ce folosește omenirei, cei place, cei trebuie, și omenirea să te răsplătească... vedă D-ta, lumea năstră numă umblă dupe vînturi, umblă dupe solidu, încearcă să trăescă nu să visese; nu trebuie să căutămă, nu trebuie să servimă, nu trebuie să visăm. — lumea cere să lucrămă; trebuințele ne silesă să îngrijimă de noi.

« Ai dreptate îi respunsei, fericită celă ce pote și stie să a-puce calea, și meseria quare face pe omu bogat și Independinte! acesta era reflectiunea mea când t'amă văduțu eri.

— A! ereai pe sosea?

— Da, eu eramă pe josu pe podu Mogoșoaiei; D-ta era în faiton. — Ce norocu! și ce inteligință trebuie să fi avută... ca să fi în poziția astă... numă măsurindu cu... Măsurind cu cotu stambă și pînză de Brașovă? E! dacă aș fi aspetată Cotu amice aș fi rămasă cu coatele goale.... Amă avută altă norocu, altă comerțu sigură grabnicu și bogat.

— Ai jucată cărti iamă dișu speriată?

— Nu! mai antei nu avămă cu ce juca; și apoi pote aș fi perduțu. — Mă amă uitătă în lume, amă văduț ce să trece mai lesne... care este comercialul celă mai sigură; care este drumul cel mai scurtă ca să facă stare fără multă bătă de cap... Si amă găsită!... cumu l'a găsită și altii.

— Spune'mă și mie frate, îi disei, apropiindu-mă scaunul cu sete; sunt încă tînără, pociu să lucreză... și să esu din astă pozițione nenorocita.

— Nimică mai lesne îmă dise ingeniosul meu Bogasieru, ridicânduse pe dormedă, încrucișindu-și picioare Grecește, și bătânduși palmele de mulțumire.

— Amă deschisă o Bogaserie apoi Cepredărie, apoi Lipsanie... un contor aici... unul dincolo... o moșie... o pădure; o móră, cu credetă aď! cu credetă măine... amă datu unu falimentă, amă făcută unu concordată, al doilea falimentă, fără concordată și mi-amă pusă viață la cale!... numă am trebuită nici de cotu, nici de condee. Mă uită la lume, Ea să uită la mine, ne salutăm... și acumă trăiesc Independiente.

Rosiața mi se suise pe frunte... singele mera în ochi, pară mă fulgerase... numă yedeaumă înaintea mea.

D'o dată unu sgomotu s'aude... niște tipete de femei... de copii... unu murmură lugubru trecea sub ferestre... eu mă repezii acolo!.. Ce este? dise forte linistiști fericită Sceptică?

— Unu mortu trece... Este unu bătrînă, dupe care se țină o văduvă și patru copii cerniți!

— A! este bietul Stamati zise calculatorul meu, cu unu căscătu. — amă scăpată de unu creditor... mă-amă luată o grije.

— Seză să dejunămă?

Nu măncu îi respusei... amă obicei să postescă totă diua când vădu unu mort! Atunci o să scriu Istoria Sfinților.

— Nu, îi respusei galbenă de minie și de desdemnare,

Amă să scriu Istoria falifulor!... și pusei măna pe use.

— Vești sfîrșită cu Istoria flaminilor, îmă dise rădindu cu kohotă! — Trîntu ușa și pleca fără să mă uită înapoi! pămentul sbură sub picioare; natura fugea speriată pe lîngă ochii mei.

III

În acea di dupe prîndă — același faetonu se întrecea cu unu altă Banchieră pe podul Mogoșoaiei!... Amîndoî aveau unu gărbaciu sfârcuit cu plumbă? — Tăceți?... nu vă dă mâna? daca vă mulțumiți numă cu seulă care lăță storsu în țară, și mergeți să faceți chef la băi; daca ati păstrat nu-mai numele, și nu vă pasă de Corónă; adică, Lumânările

EPISTOLĂ CONFIDENTIALĂ

D-loră Kerl Lifter și Dumerkerl Vizcler.

Herr Lifter, Vizcler, morgen! aşia că n'aveți trébă?
Ești bine, așa la vorbă! poftim și câte-o halbă,
Căci astă-fel multă mai bine, o sciu, sunteți în stare
S'aduceți la prochimen politica cea mare.

Main liben voi zi haten la capă mare podobă,
Vă-ri mintea potcovită, cain niht com una glóbă,
Com eine dobitochisen, sau vită de pripas,
Es var ain grosen menșen celei ce v'a tras de vas.

Aveți sămânțoși creeri și pleavă de idei.

Să fie 'ntre voi disă, ne-ți fi cumă-va ovrei?

Căci, de! prea vă pricepeți la... zi o puteți spune,

Nu-i lucru de rușine, mă rogă de ertăciune!

De-ți fi ovrei, leș unguri puțin îmă pasă mie,

Destulă e să n'ajungeți cumă va pe la agie;

Vă posnă să nu trageți, cumă nu s'o cuveni.

Patiren di rušinen, mein liben, zehenz!

Ca atunci nu se mai trece di vazistas, vămir;

Si der Indipendințen remîne borsă cu stiru;

Si cumă veți scăpa numai d'acolo, dicu și Deu,

Vă pare der bumbachisen chiaru drumulă celu mai rău.

Tertafel, în gazetă la voi frumosu să scrie!

E dreptă că multă vă scremeți să faceti gălăgie;

Daru celu puținu nu-i geaba, bravissimă isbuti,

Si faceti să se dică că scriți fără să sciți.

Si astă-i meșteșugul! și astă c a mare!

Gălușchise di grosse ce 'n ochii lumi sare.

Main liben, să mă credeti, nu e o lingusire

Vă spui chiaru adevărul: Din punctu-mi de privire,

De duhă ce duhuesce gazeta vă e plină,

Si grasă vă este stilulă ca untulă de retină.

De căte ori pui mâna pe ea și o citesc,

Facu haz nespus, cu hohotă, facu chieftă împărtășesc;

Cu mâinele-amândoă de inimă mă ţiu,

Ce simțu atunci, main liben, nu potu să vă descriu.

Halală daru să vă fie că voi cu muncă mare

Făceti să rîdă omulă ce zace 'n întristare!

Înveseliți poporul și 'lă făceti ca să-șă uite

Dorul său cumă că nimenei nu vrea să vă asculte;

Dorul său ce ilă coprinse aflându că s'a 'necată

În Dunăre duoī jidovă și optă au mai scăpată.

Helbet! dacă s'o prinde haten zi di pomană

Că ocărîti Românulă, a făie neumană

Ce caută gîlcăvă cându vede cumă că voi,

Voii suffete milose, susțineți pe cîcoi!

Să nu vă pese insă, să n'aveți nicăi cumă témă,

Si vorba-ă rea sau bună nu o băgați în séma!

Lăsați-lă elu se spuie și voi loviți-lă bine,

Cumă sciți, pe tigănesce, c'asia i se cuvine.

Elu n'a făcută în tără ce-va mari daraveri,

Șă audă, mă rogă tintale, să rîdă de boeri?

Să rîdă de ai noștri? Mai dată dacă-i așia,

Că trebue, nu-i vorbă, să ilă dóră unde-va!

Bine! astea ca astea! daru ce să facemă insă

Ca osia trăsuri să n'e-o vedemă mai ușă,

Că prea scarătare?.... Regimulă actuală

Ne duce la peire, o să ne dea de mală.

Ca să ne 'neurămă calulănică cumă nu se mai pote;

Si stamă camă de multă, liben, cu buzele umflate.

Nu mai avemănică bine, nu mai avemănică pace,

Main Got, unde o s'ajungemă! Se facemă daru ce om face!

Să inventămă nagodă și basme cătu de mară;

Să spunemă că regimulă compusă e de barbari;

Să alergămă la consoli, să le vorbimă pe placă,

Căci doi, oră cumă dintr-însă suntă dă'ri cu măță 'n sacă,

Dă'ri cară ișă da'ri côte cu ai noștri; să-ă rugămă

Îndată să ne-ajute, și tare să strigămă:

— Iar ca să strigăm tare omă bea ce-va mai multă

« Înalte esclinte, din voi ne facemă cultă!

« Nu ne lăsa her Iadă, brațușă consulată,

« Că să intămplă posnă, cădemă bolnavă la pată!

« Ne chorăie stomachul să ne căptauimă!

« Altă-fel, main Got, Bog moi, să poteă chiorimă!

« Vedetă! zaitung Românulă, Românulă ală ursuză,

« Brătușă pe tintale te face ondokuz.

« Zaitung Perseveranțen, her Iadă, dreptă de pieptă

« Te ieia, pacea te tornă cu ou și cu ojetă.

« Dacă n'amă fi noi dară ca să vă sprijinimă.

« De multă mergéti pe copă; noi insă vă iubimă.
« Susțiem cumă că Tarulă e omă prea ciliu,
« Căci, de și nu bea bere, bea romă, bea spirită, rachiu;
« Că kaizerulă e mare vitează, și încercată,
« Elu s'a bătută cu vîntul și 'n patru l'a tăită!
Astă-felă daru noă prin trănsă credă că vomă isbută
Să dărâmămă regimulă; și apoi dăi trinkenzi!
Până atunci insă la lene nu vă dată;
Loviți mereu guvernulă, ba chiaru ilă și injurați.
Si dată și în Românulă, daru cu pînjolă și focă,
Că trebue în fine se-lă dóră la unu locu.

IV

UNA - ALTA

EPIGRAMĂ

(Imitată după Nichipercea)

Să dată dela Visterie	0 0 0
Ordine eu totulă nuoi,	
Că în oră ce prăvălie	
Cu spirituri de oră ce soiă,	
Perceptorii să constate	
Calitate și cantitate,	
Căci tacse nuoi vor se pue	
Iar pe cele vechi să le sue.	

D'aste tacse onerose
Vedemă Ghimpele scutită;
Băuturile spirituoase.
Nău cu elă nici unu ciștină.
Perceptorele miroase
Băuturile spirituoase,
Si găsesce că le are
Nichipercea de vîndare.
Dar de tacse ilă scutesce,
Căci suntă spirturile trezite.
Nici unu banu numai plătesce,
Etichetele spoite.

Nichipercea acuză Monitorulă că a făcută greșală de bangerie, cându spune că, cadavrulă unu ucisă să a descorește în Colorea albastră, cându Nichipercea are onore, se scie că a fostă în Colorea de roșu.— Nu înțelegemă de ce Nichipercea ține așa de multă ca se fie Cadavrele, totu d'aura în Comisia de Roșu.

Nichipercea știe că Ghimpele, face se plingă, pe lectorii care ilă citesc. — Pote să fie și astă, cându Ghimpele atinge rănilă. — Unu lucru insă ce nu se poate tăgădui lui Nichipercea, este că toți rîdă cându ilă citesc.

AĂ LA RUȘCIUCU!

Totă aleargă la Rușciucu! — pentru ce?... se vadă pe Sultanulă. — Ce o se facă Sultanulă?... Sérbiu credă că o se spinduște pe Mitadu pașa, care ia spindurat. — Grecii că o se frigărescă pe Omer-pașa care avea poftă să ūi sorbă ca unu oū prăștește. — Ovrei din Galați, că o să înnece în Dunăre pe offiterul turcă, care 'i a trimisă la scăldătore. — Nunuță, Bulduri, Aslanu, și Pavlof, că o se ūi numescă Enicikmale ale unu Pașă în moșia stinca. — Trompetta, se vadă pe Rosi spindurată la Giurgiu. — Indipendența, se capete unu Islucu, în locul curmei ovreesci. — Reforma o lingură de Pilafu; Nichipercea o Geampara; boerii o pereche de papuci galbeni; Națiunea, un Octoichu glas al 8-lea pe turcesc; și Guvernulungură ală Transilvaniei, care a venită în suita Sultanului crede că va face pe Turci se înțelégă, ce va se dică « respectul Autonomiei, și dreptul poporilor!»

Ghimpele.

Diarulă Națiunea, într'unul din numerile sale cere cu stăruință pe Baronul Şaguno de Mitropolit și primatul ală români; Negreștiu, că Națiunea, auitat, dăr sperămă, că în curând va recomanda și pe D. Lebrecht, Florescu, Lătescu, Cneazu, Moruzi, Nicu Ceachi, Ceaur Aslan, P. Balșu, Gr. Balșu, Polcovnicu Iamandi, Polcovnicu Sturza, Polcovnicu Pavlof, Virnavu și casă complectese buchetul va pune și pe D. Boliacu, care deja posedă și corona știută, care îi va servi pînă la facerea unei noi Mitre, ca să se potrivescă mai bine pe capetile D-loră, cându voră avea capete având negresiști de vicari pe T. Pascal, acestea se voră face pe dată ce voră reuși a avea Nunuță I Domnul la Golia, cu reședința la roman.

* * *

Maă dilele trecute cronica scandalosă dicea: s'aprins hoții la vamă, și... . s'a dată pe măna justiții, banu, s'a destituită.

Ce de larmă pentru unu nimică! hoții la vamă nu se dau judecați, nu se pedepsesc, fiind că n'are cine aș pedepsi, și ei care nicăi usturoi a măncatul nicăi gura nu le mirose, staă la posturile lor.

* * *

Acumă căteva dile s'a vădută prin Ministerul finanțelor unu funcționară de la regia tutunului chemată de Ministrul sef ceară demisiunea pentru... . . . . . daru acelu funcționară stă și adă la postul său, de ce ia mai cerută dimisiunea daca nu era vinovată? de ce nu a numită domnulă Ministru o comisiune de anchetă? de ce? de ce? de ce? fiind că nu are toți protectorii pe la secretariată, care a treută prin două domnii două caiacămi și vr'o patru deci cinci deci de ministere dar elu drăguțu stă tare. Iată unu omă care știe să se închine lui Dumnezeu și draculu, totu odată.

O fi.

On. Redactiuni șărișor române de peste Carpați.

Administratiunea Ghimpelui trimisă în schimbă căte un exemplar, la toate foile romane de peste carpați, insă de la aceste foile, nu am priimit de căt Albina, din Wiena ce va mai regulat; Telegraful roman, din Sibiul, mai neregulat; iar celelalte foile: precum Concordia, nicăi o foale; Gura Satului 3 foile; în cursul anului, Familia, nicăi o foale; Arhivul Filologicu, al D-lui Cipariu o foale. — Amicul Scărilei nicăi una. Foaea Societății din Cernăuți numai una. — Gazeta vr'o cincă foile. Rugăm pe onoatele redactiuni să ne spue daca D-lor trimisă foile regulat și D-lor se întrebe pe birourile postale austriacă Maghiară cum se numește aceia care îi ia punga pentru un serviciu, și tot o dată îi hrăpesce și proprietatea?

Redactiunea.

BIBLIOGRAFIЯ

RESVANU-VODĂ,

DRAMĂ IN 5 ACTE, IN VERSURI, DE D. B. P. HAJDEU.

Așteptă acum de suptă tipar și se află de vîndare pe la toate librăriile.

Recomandăm publicului cetitorii acăstei nouă opera a eruditului nostru amică, atâtă din punctul de vedere ală frumuseții scrierii cătă și a lucrului cu care este imprimată.

LITERATURA POPULARĂ

BASME, POESII, PĂCĂLITURĂ GHICITORI

BROŞURA I.

Adunate de I. C. Fuudescu, cu o introducere « Despre literatura populară » și esită de suptă tipar și se află de vîndare la toate librăriile

NEPOTISMU.

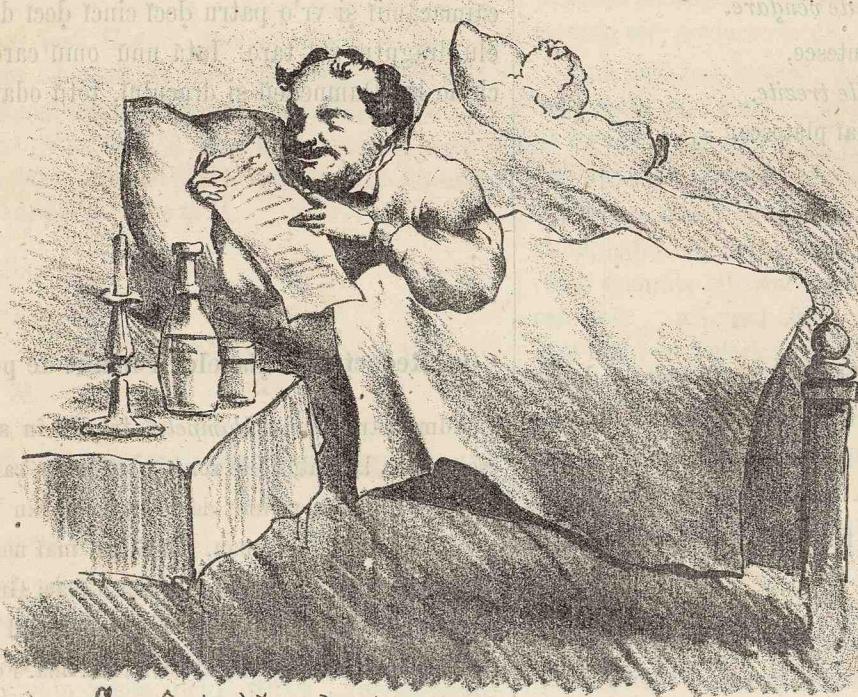

Déca nici în Dilile mele nu vă veți proopsi, apoi nu
vă mai proopsiți nici odată.

STAREA JUSTIȚII.

Dio cea mai grea a unui Primar, său, trecerea Domnitorului prin oraș. — de M. SCH.

Cu vîntul e de minune! — scriitoru meu
e unu Geniu, — Domnitorul o se plingă de bucuria.

Mărița! — După Stefan celu mare, nu avussemu
nereocirea... ca unu primar... ba nu... ca... ca...

După Stefan celu mare, nu ne era la satu. —

Si după Stefan celu mare, copii noștri numai audîră
si visără de unu... de unu... de unu....

[URMARE.]